

ชื่อเรื่อง : พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการประกอบอาหารสำหรับ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ที่เน้นการปฏิบัติ (จอห์น ดิวอี้) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ

ชื่อผู้วิจัย : นางสาวบุศรา ศิริรักนาวิ

ปีการศึกษา : 2565

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการประกอบอาหารสำหรับ ของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เน้นการปฏิบัติ(จอห์น ดิวอี้) โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 55 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ (1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ จำนวน 6 แผน รวม 6 ชั่วโมง (2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อาหารสำหรับ เป็นแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ และเรื่องงานอาชีพ เป็นแบบปรนัย จำนวน 10 ข้อ วิชาการทำงานอาชีพ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีวิธีการดังนี้

1.1 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการทำงานอาชีพ ก่อนการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

1.2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการทำงานอาชีพ ก่อนเรียนของกลุ่มนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT และกลุ่มที่สอนแบบปกติ

1.3 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการทำงานอาชีพ ก่อนและหลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่ได้เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ

1.4 เปรียบเทียบผลต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการทำงานอาชีพ ของนักเรียนกลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT และวิธีสอนแบบปกติ

ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการทำงานอาชีพ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงว่าก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการทำงานอาชีพ ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 3 ก่อนเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการสอนแบบ 4 MAT จากการทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการทำงานอาชีพ หลังเรียนของนักเรียนกลุ่มที่ได้เรียนด้วยวิธีสอนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 4 MAT สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05